

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

VIII. évfolyam • 1. szám • 2010. március

Tavaszi munkák előtt a szőlőben

„Fölfelé megy a borban a gyöngy; / Jól teszi. / Tőle senki e jogát / El nem veszi. Törjön is mind ég felé az / Ami gyöngy; / Hadd maradjon gyáva földön / A göröngy. / Testet éleszt és táplál a / Lakoma, / De ami a lelket adja, / Az bora.”
- írta Fóti dal című versében Vörösmarty Mihály.

Az őszi szüret után a borosgazdák a hegyről a pincék mélyébe vonulnak, ahol legfontosabb feladatuk a bor kezelése. A hegyi munkák végét jelenti a kemény tél beköszöntése előtt a fiatal – még nagyobb odafigyelést és védelmet igénylő – tökékek betakarása, ezzel óvva azokat az esetleges nagyobb fagyoktól.

A jó termést szakszerű metszéssel alapozhatjuk meg.
Képünkön id. Gróf László és ifj. Gróf László metszi a szőlőt.

A téli hónapokat a szőlőhegyeken a csend, a vadon élő állatok és madarak zavartalan élete jellemzi. A munka a nagyobb fagyok elmúlásával kezdődik. Akadnak szőlősgazdák, akik már a téli időszak végén, annak enyhébb heteit is kihasználva megkezdik a metszést. Később – ahogy kiöregszik majd a természet – úgy lehet javítani az esetleges hibákat egy korrekciós metszéssel.

Fontos, hogy időben eltávolítsuk az atkákat a szőlők törvéntről. Jőmagam ehhez kénes lemosót használok. Ezt követi a trágyázás, kinek-kinek tetszése szerint szerves- vagy műtrágyával, így növelve a talaj tápanyagértékét. A szőlőtökek között szétterített trágya földbeszántásával nem csak ahhoz járunk hozzá, hogy a szervesanyag mélyebb talajrétegekbe, a szőlőtökek gyökérzetéhez közelebb is eljutt, hanem ezzel a gyomnövények magjai is mélyebbre fognak kerülni. Ezáltal nehezebben tömek majd a felszínre. Ha va-

laki mindezzel párhuzamosan gyomirtózik is, még hatékonyabban kezdi el a gyomok gyérítését. Ennek köszönhetően a későbbiek során kevesebb munkája, és egyben gondja lesz a szőlőtökek közt felbukkanó nem szívesen tűrt növényekkel a gazdáknak.

E munkálatokkal egy időben elkezdhetjük felmérni birtokunkon, hogy azon a tél milyen nyomokat hagyott. Ellenőrizhetjük a tartóoszlopokat, a kordonokat, és felmérhetjük, mennyi munka vár ránk majd a kötözésnél.

Egyet azonban a tavaszi munkáink során sose felejtünk el! Ügyeljünk arra, hogy szőlő- szomszédjaink, asszonyunk, családtagjaink és barátai-

ink is meggyőződhesse az arról, hogy az előző évből is jó bort rejt pincénk, és ezért abból örömmel és jó szívvel kínáljuk egy-egy pohárral! Hiszen – ahogy a neves író és filozófus, Hamvas Béla, a *Bor filozófiája* című írásában írja –

„a bor folyékony szerelem, a drágakő kristályosodott szerelem, a nő az élő szerelemlény. Ha még hozzáteszem a virágot és a muzsikát, akkor tudom, hogy ez a szerelem színeiben ragyog és énekel és illatozik és él és megehetem és megihatam. Az alkímisták azt mondják, hogy a drágakő nem egyéb, mint az eredeti teremtményben élt tiszta szelelemlény, vagyis angyal, de amikor az ember bűnbe esett, az anyagba magával rántotta. Kővé változott. Ragyogó tisztaságát azonban, mint kő is megtartotta. Ez az elmélet fedi az én teóriámat arról, hogy a borokban és szőlőkben tulajdonképpen szellemi olajok laknak s ezek génuszok.”

Kovács Ferenc

TARTALOM

- Tavaszi munkák 1. l.
- Közmeghallgatás 2. l.
- Egy régi március emléke 3. l.
- A Daczó család 4. l.
- A napközi-otthonos 4-5. l. konyha
- Képviselőket 6. l. kérdeztünk
- Papok, szerzetesek 7. l.
- Gyermekkori emlék 8-9. l.
- Farsangoltunk 9. l.
- Rendezvényterv 10-11. l.
- Fesztivál program 11. l.
- Posta történet 12-13. l.
- Sitkey család 13-14. l. története
- Sitke táncosai 14. l.
- Kezdődik 16. l. a foci szezon

Közmeghallgatás

Február 11-ére meghirdetett közmeghallgatáson kevés érdeklődő jelent meg a Művelődési házban. A 2010-évi költségvetés-tervezet ismertetése csak néhány embert tudott kimozdítani a zord időben meleg otthonából.

Morgós István polgármester előadásának első részében – közeledve a választási ciklus végéhez – ciklusértékelést tartott. Fájdalmas döntések nevezte az iskola és az Általános Művelődési Központ megszüntetését. A döntést követően azonban sikerült a gyermekeket megnyugtatóan elhelyezni a sárvári iskolákban, valamint szállításukat iskolabusszal megoldani. A Kistérségi Társulás pénzügyi segítségével a Művelődési ház nyílászáróinak cseréje megtörtént, amely jelentősen hozzájárul az épület takarékos fűtéséhez. Sokat javult az utak állapota is. Előbb zúzalék-réteget kapott a Kertész kert utca burkolata, majd pályázati források igénybevétele mellett a Dózsa utca és a Petőfi utca aszfaltozása. Megemlítette a Megyei Önkormányzat segítő támogatását, amelyet az önerő kiegészítéséhez nyújtott. Polgári Védelmi Nap keretében valósult meg a Zrínyi utca padkanyesése, ároktisztítása, amelyet a Katasztrófavédelmi Igazgatóság finanszírozott. A ciklus közepén a szippantási gondokon is sikerült enyhíteni, mert ideiglenes működési engedélyt kapott a Kövesen lévő folyékony hulladéklerakó telep. Javítások történtek a nagysitkei buszvárónál, korszerűsítették az óvoda és a konyha vilamosítását is.

A közös cél összehozza az embereket

Több beruházás van folyamatban. Ismételten pályázatot nyújtott be az önkormányzat a ravatalozó felújítására és a Művelődési ház udvarán tervezett játszótérre. Elbírálás alatt van a labdarúgó öltöző gázellátása és a csatornázásra benyújtott pályázat. Március-április hónapban kiépítik a községben a rendszámfelismerő-kamerarendszert, amely a közbiztonság szempontjából fontos. Régi adósságát teljesítheti a képviselő-testület a Hunyadi utca és a Vadkert utca közé tervezett járdaépítéssel. A tervezés folyamatban van, az ingatlan tulajdonosok jelképes összegért lemondanak járdát érintő tulajdonukról. Sokat javult a zöldterületek állapota a vállalkozó panasz-mentes munkát végez.

Folyamatban van az önkormányzati bérlakások felújítása, az óvoda nyílászáróinak cseréje, valamint a terasz lefedése. Szépen gondozott az Emlékpark a sok-sok társadalmi munkának köszönhetően. A vegyesbolt tulajdoni helyzetével kapcsolatban az ÁFÉSZ a bírósághoz fordult. A Földhivatal ingatlan-nyilvántartása alapján a bolt önkormányzati tulajdonban van. A per során az önkormányzat békés megegyezésre törekszik. A Dózsa utcában 7 építési telket értékesítettek, most újabb 4 telek kialakítása kezdődött el.

Morgós István polgármester elégedett a Művelődési házban folyó munkával és a színvonalas programokkal. A látogatottságon azonban még lehet javítani!

Az önkormányzat jól gazdálkodott az elmúlt években. A ciklus négy éve alatt 31 millió forintot sikerült megtakarítani, amely megfelelő, alapot biztosít a továbbfejlődéshez. A sikeres pályázatok is hozzájárultak a község gyarapodásához.

A 2010. évi költségvetésnek egyrészt fedezetet kell biztosítani az önkormányzat kötelező feladatainak ésszerű, hatékony és takarékos megvalósításához, az önkormányzati vagyon fenntartásához, állammegővőssághoz, másrészt forrást kell adni a pályázati támogatásokkal megvalósuló beruházások és felújítások kivitelezéséhez, valamint újabb pályázatok benyújtásához szükséges önrészekhez. E feladatokhoz a 2010. évi költségvetés 52.904ezer Ft tárgyévi bevételt és 52.904ezer Ft tárgyévi kiadást tartalmaz. A rendelkezésre álló források lehetővé teszik, hogy az előző évi megtakarítások bevonása, illetve rövid lejáratú hitel felvétele nélkül biztosítható legyen a költségvetés egyensúlya.

A 2010. évi költségvetés bevételi főösszege 4047ezer Ft-tal – 8,3%-kal magasabb az előző évinél.

A 2010.évi tervek megvalósítását nagyban befolyásolja a sikeres csatornázási pályázat.

Lakossági fórum

A közös cél összehozza az embereket. Amit napok óta sejteni lehetett, valósággá vált. Tíz éve tartó sikertelen csatornázási pályázat 2010-ben eredménnyel járt. A Művelődési ház nagyterme megtelt a pályázattal, illetve a legfontosabb feladatokkal kapcsolatos tájékoztatóra. Jól „összszereztek” pályázat, szakmai és politikai támogatottság (megfelelő hátszél és a lobb) kellett ahhoz, hogy siker kísérje a csatornázásra benyújtott pályázatot.

A lakosságot a február 20-ai lakossági fórumon Morgós István polgármester, dr Kulcsár László szakreferens és Hangonyi Zoltán szakértő tájékoztatta.

A Nyugat-dunántúli Operatív Program Kistélepülések szennyvíz-elvezetési és – kezelési pályázatán kilenc projekt nyert összesen több, mint 2,5 milliárd forint támogatást. A kiírásra negyvenhárom pályázat érkezett be. Ebből kilenc támogatott mellett három projekt került tartaléklísta-ra. Ez utóbbiak támogatása akkor válik lehetővé, ha ehhez szükséges forrásokat sikerül biztosítani.

A pályázati felhívás május végén jelent meg, a benyújtási határidő szeptember végéig tartott. A konstrukció keretében kistélepülések önkormányzati, az önkormányzati társulásai pályázhattak, többek közt környezetkímélő szennyvíztisztítási technológiájú telepek és hozzá kapcsolódó szennyvízgyűjtő, - elvezető rendszerek kiépítésére. A kilenc nyertes projektnek 2 milliárd 569 millió forint támogatást ítélt meg. Sitke község önkormányzata a szennyvízelvezetési és tisztítási program megvalósításához 288,7 millió forintot nyert (a projekt összes nettó költsége 372,2 millió forint). Egy lakóegységre jutó összköltség 442.647 Ft, ebből a lakossági hozzájárulás 285.000 Ft.

A támogatási szerződés megkötéséig nagyon sok munka vár az önkormányzatra. A Szervező Bizottság, illetve a Társulás megalakítása, csatlakozási nyilatkozatok beszerzése a lakástakarék-pénztári befizetések rendezése, a község Rendezési és Szabályzási Tervének módosítása, a csatornázáshoz szükséges ingatlanok megvásárlása, stb.

Zökkenőmentes munka esetén a közbeszerzések össze elbírálhatók lesznek. Az érdemi munka, a kivitelezés ezután kezdődhet.

Kiss László

Egy régi március emléke

Több, mint másfél évszázada kísér bennünket egy régi márciusnak, 1848 márciusának az emléke. Emlékszem, az iskolai ünnepeken, megemlékezéseken még az irodalommal vagy történelemmel hadilábon álló diákok is érdeklődve hallgatták Petőfi *Nemzeti dalát*, illetve

A sitkei óvodások ünnepi műsora egy korábbi felvételen

1848 márciusának, a március 15-i pesti forradalomnak az eseményeit. Talán azért, mert a márciusi ifjak, élükön Petőfivel nem elvont, távoli történelmi személyekként, hanem húsvér emberekként jelentek meg a gyerekek képzeletében. Petőfi az események sodrában az 1848-as forradalom és szabadságharc vezéralakja, szimbóluma lett.

„Mondhatjátok az édesanyának, hogy legkedvesebb fia valahol messze meghalt. Nem hiszi el. S ha eszével nagysokára beletörődik is, szívében az első ellenkező híre, a legképtelebbre is fölbred a remény. A nemzet évtizedek múlva is lázképeket lát” – írta Illyés Gyula író, költő Petőfiről szóló könyvében. Petőfi Sándor 1823-ban született és 1849 július 31-én halt meg. Mindössze 26 évet élt, mégis örökre bevészte magát a magyar emberek szívébe. De idézzük csak fel, hogy a történetírók szerint mi is történt 1848 március 15-én.

„Március 15-én reggel a Pilvaxban néhány álmos ifjú lézengett, az eső esett, kevés volt a korán kelő; aki eljött, kávéját szűrte, biliárdozott, fecsegett. Petőfi cselekedni akart; néhányat az ifjak közül otthagytak a kávéházban, tartani vissza a közben érkezőket, nehogy elszédjenek; ő néhányad magával elindult az esőben társakat keresni, felébreszteni a későn kelőket. Akit lehet, harcra lelkesíteni. Petőfi kezében a varázspálca: elszántság és akarat. Kísérete növekszik, jogászokhoz mennek, aztán az orvosgyetemre, elhangzik a Nemzeti dal, felolvassák a Tizenkét pontot: nő a lelkesedés. Valaki elküldi magát: menjünk a cenzorhoz, engedélyeztessük a Nemzeti dal kinyomtatását. Már indulnának. Természetes mozdulat, évszázados megszokottság: aki nyomdába menne,

előbb a cenzorhoz indul. S ekkor megszólal Petőfi, hangja harsog a fejek fölött: cenzorhoz pedig nem megyünk! Fordult a kocka. Eddig: néhány ifjú összegyűlt, lelkesülten szavalt, éltette a forradalmat. Most: szembefordult a renddel, hatalommal. Aki két perccel korábban kivált a tömegből, s hazament, kedélyes kávéztatás közben, pipafüstbe burkolózva mesélte családjának: egyetemisták jönnek-mennek az utcán, énekelnek, verseket szavalnak, köztük van Petőfi. És semmit nem tudott arról: történelmi pillanatot szalasztott el. A forradalom pillanata: Petőfi kimondja a cenzúra eltörlését, törvénnyel, renddel, hatalommal fordul szembe. S akik körülötte vannak: követik. A tél halott: nyomják a Nemzeti dalt.”

Petőfi így ír lelkesedésükről a *Márciusi ifjak* című versében:

Szolgásgunk idejében
Minden ember csak beszélt.
Mi valánk a legelső, kik
Tenni mertünk a honért.

Mi emeltük föl először
A cselekvés zászlaját,
Mi riasztók föl zajunkkal
Nagy álmából a hazát!

A földet, mely koporsó volt
S benn egy nemzet a halott,
Megillettük, és tizennygy
Miljom szív földobogott.

Egy szóvá s egy érzeménnyé
Olvadt össze a haza,
Az érzélem lelkesülés
A szó szabadság vala.

A márciusi forradalom képe talán semmiből nem elevenedik meg olyan hitelesen, mint Petőfi naplójából:

„Pest, március 15. 1848.

Üdvez légy születésed napján, magyar szabadság! Először is én dvezellek, ki imádkoztam és küzdöttem éretted, üdvezellek oly magas örömmel, milyen mély volt fájdalom, midőn még nélkülöztünk tégedet!

Oh szabadság, édes kedves újszülött, légy hosszú életű e földön, élj addig, míg csak él egy magyar; ha nemzetünk utolsó fia meghal, borulj rá szemfedő gyanánt... s ha előbb jön rád a halál, rántsd magaddal sírodba az egész nemzetet,

mert tovább élnie nélküled gyalázat lesz, veled halnia pedig dicsőség!

(...)

Késő éj van. Jó éjszakát, szép csecsemő... szép vagy te, szebb minden országbeli testvéreidnél, mert nem fürödtél vérben, mint azok, téged tisztá örömkönnye mostak; és bölcsőd párnái nem hideg, merev holttestek, hanem forró, dobogó szívek.

Pest, március 17. 1848.

A nemzeti dalt két nappal előbb, március 13-án írtam, azon lakomára, melyet az ifjúság március 19-én akart adni, mely azonban az eddigi események következtében szükségtelenné válván, elmarad. Míg én az egyik asztalnál a nemzeti dalt írtam, feleségem a másik asztalnál nemzeti fejkötőt varrt magának.

A kávéházban azt határoztuk, hogy sorra járjuk az egyetemi ifjúságot, s majd teljes erővel kezdjük meg a nagy munkát. Először az orvosokhoz mentünk. Szakadt az eső, amint az utcára léptünk, s ez egész késő estig tartott, de a lelkesedés olyan, mint a görögtűz: a víz nem olthatja el.

Az orvosi egyetem udvarában ismét fölolvasta Jókai a proklamációt és én elmondtam a nemzeti dalt. Innen a mérnökökhöz, ezektől a szemináriumba a jogászokhoz vonult a számban és lelkesedésben egyaránt percnként növekedő sereg. A szeminárium csarnokában élénk állott egy professzor, és ezt mondta nagy pátozzal:

– Urak, a törvény nevében...

Többi szavait elnyelte a sokaság mennydörgő kiáltása, s a tisztelt tanár többé nem juthatván szóhoz, szépen elkotródott. A jogászok rohanak ki az utcára, hogy velünk egyesüljenek.

(...)

Délután három órára gyűlést hirdettünk a múzeum terére, s a sokaság eloszlott.

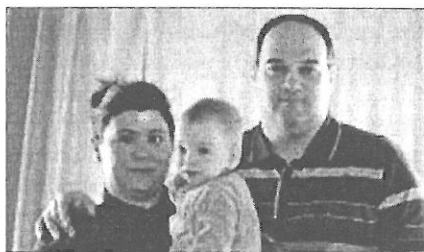
A szakadó eső dacára mintegy 10 000 ember gyűlt a múzeum elé, honnan közhatározat szerint a városházához mentünk, hogy a tizenkét pontot magokénak vallják a polgárok is, s velünk egyesüljenek. A tanácssterem megnyílt, s megtelt a néppel, először. Rövid tanácskozás után a polgárság nevében aláírta a polgármester a tizenkét pontot, s az alatt álló sokaságnak az ablakból lemutatta. Óriási kitörése a lelkesedésnek...”

Majd ezeket az eseményeket a késő délutáni órákban Táncsics börtönből való kiszabadítása, majd 8 óra után díszelőadás követte a Pesti Magyar/Nemzeti/Színházban. 10 óra körül pedig megkezdte első tanácskozását a Közbiztonsági Választmány.

1848. március 15. eseményei ezzel lezárultak. A márciusi ifjak, élükön Petőfivel, minden mai fiatalnak, huszonévesnek elgondolkodtató példaképei lehetnek.

Dr. Nagy Erika

Sitkeiek lettek

Daczó Zoltán és családja

Egy hóeséses, szeles szombaton kerestem fel a Vadkertben a Daczó családot, hogy megtudjam: vállallják-e újságunkban a szereplést, s ha igen, mikor kerithetnék sort a beszélgetésre.

A háziasszony, Moórunig Mónika kedvesen fogadott, s rövid gondolkodás után -erre úgy hiszem leginkább Dalma napirendje miatt volt szükség- hétfő délután 4 órában egyeztünk meg, mondván elkezdjük, s közben a házigazda is hazajön a munkából.

Először tehát Mónikával ismerkedünk. Agrármérnök szülők gyermekeként jött a világra Szombathelyen ő, majd húga. A család Rumban lakott, a szülők munkát is itt vállaltak. Mónika a Kanizsai Gimnáziumban érettségizett. Tanulmányait a tatabányai főiskolán folytatta közgazdász-külkereskedelmi szakon. Itt szerzett képesítésével Budapesten, az Egis Gyógyszergyárban helyezkedett el: német nyelvterületek értékesítési menedzsere volt három éven keresztül. Édesapja halála után szeretett volna édesanyja közelében élni, aki közben Sárvára költözött. Így került a répcelaki Linde-be 1999-ben. 2001-ben a Lindéből kivált, magyar céggé vált Liss Patrongyártó Töltő és Forgalmazó Kft. európai értékesítési vezetője lett. Német és angol nyelvtudása mellett sajnálja, hogy a főiskolán tanult spanyol nyelvvél nem állt módjában többlet foglalkozni. Ennyit tudtam meg Mónikáról,

Bemutatjuk Daczó Zoltánt és családját.

mikor halk kis jelzés érkezett a gyerekszobából: Dalma felébredt. Édesanyja kedvesen beszélve hozzá kihozta, s köztünk ébredezett tovább, mi pedig folytattuk a beszélgetést.

Hogyan kerültek Sitkére? 2002-ben kezdtek Sárvár 20-25 km-es körzetében parasztházat vagy telket keresni. Zoltán Gróf Gusztival dolgozik, így Sitkét általa is ismerte, s Mónikával keresgélve mindkettejüknek megtetszett a környék. Időközben lettek a parasztház gondolatáról, rájöttek: egy új házat könnyebb saját ízlésük szerint formálni. A telekvásárlás körül voltak nehézségek, de végül - éppen az esküvőjük előtti héten-értesítést kaptak: megkapják a telket, ahogy szerették volna, az öreg, vastagtörzsű cseresznyefával együtt. Esküvőjük és a lakodalom a Kastélyfogadóban volt 2003-ban, akkor már boldogan mutatták leendő otthonuk helyét a násznépnek. Az esküvő után Mónika édesanyjával éltek Sárváron. 2004-ben kezdték az építkezést: aktívan vettek részt, ha csak tehették a telken dolgoztak: figyelték, segítették a mesterek munkáját, a kertet tervezték, gondozták. Amit tudtak, maguk tettek a házon, hogy még jobban érezzék az otthonteremtés örömeit. Szép házukba 2006 nyarán költöztek be. A kérdésre, hogy sikerült-e beilleszkedni, ismernek-e sitkeieket, részt vesznek-e a rendezvényeken, a következő válaszokat kaptam: jól érzik magukat, a szomszédokat, s néhány családot ismernek, több rendezvényen is részt vettek. Jártak a táncanfolyamra, majd Dalmát várva csupán figyelemmel kísérték a tánccsoport fejlődését. Zoltán a falu környékén szervezett személgűjtő akcióban is részt vett. /Köszönjük neki! /

Mónikával beszélgettünk még arról, hogy a napok során mennyi tennivaló akad -főképp mióta a kis Dalma világra jött - így sok idő

a faluval, lakosaival ismerkedni nem marad. A már több ízben emlegetett kislány: Daczó-Moórunig Dalma 2009. március 29-én született. Otlétem ideje alatt aranyosan élte a maga kis életét: sirt (csak egy kicsit) nevetett, játszott, evett, az idegen nénitől egyáltalán nem illetődött meg. A szülők nagyon odafigyelve nevelik. A házigazda röviddel Dalma felébredése után csatlakozott hozzánk. Róla a következőket tudtam meg. Szülei és három testvérevel 1990-ben települtek az erdélyi Torda városából Magyarországra. Lakhelyük Pósfá lett. Édesanyja a szelestei TSZ-ben dolgozott adminisztrátorként, édesapja ugyanott volt a gomba-telep vezetője. Ma már nyugdíjasok. Zoltán ipari szakközép-iskolát végzett, első munkahelye a szelestei tsz. volt. 1996-tól dolgozik a Ságában. Időközben elvégezte az Élelmiszeripari Főiskolát. Élelmiszertechnológus mérnöki képesítésével jelenleg a virsligyártó üzem vezetője. Románul és angolul beszél. Megismerkedésükről elmondták, hogy egy közös ismerősnek köszönhető, akivel már mindegyikük részt vett egy-egy kiránduláson. Az a bizonyos program ami összehozta kettejüket egy szlovéniai hegyi túra volt. Elmondták, hogy az aktív pihenés hívei: szívesebben sielnek, eveznek, túráznak, mint süttetik magukat valamely vízparton. Utazni is szeretnek, a kirándulásokat gyakran összekötik ismerősök, rokonok látogatásával külföldön is. Kedvelt időtöltésük a kert gondozása, ahová már több éve gyümölcsfákat, bokrokat ültettek, s kis veteményestük is van.

Kívánom, hogy fáik, bokraik, növényeik mindig hálálják meg a gondozást bő terméssel, ezzel is erősítve a fiatal párt abban, hogy jól döntöttek, amikor Sitkét választották!

Bediné Kajtár Katalin

Konyhánk múltja, jelene és jövője

Sitke Község Önkormányzata által fenntartott konyhá megújulásáról, működésének átalakításáról egyre-másra röppennek fel kósza hírek, amelyek aztán el is csitulnak. A képviselő-testület is többször foglalkozott már ülésein ezzel, de szerencsére mindig a továbbműködtetés mellett döntöttek. A költségvetés idei elfogadása azt jelenti, hogy ismét a konyha önkormányzati működtetése mellett tették le a voksukat a képviselők. Ez adta az ötletet, hogy egy kicsit visszatekintsünk a konyha múltjába, megismerjük az ott folyó munkát és megkérdezzem Morgós István polgármester urat a létesítmény jövőjéről:

1990. szeptember 16-án megnyitotta kapuit óvodánk. Ekkor a mai konyha elődje az óvo-

dával szomszédos szolgálati lakásból lett kialakítva, melegítőkonyhaként működött. Ez azt jelentette, hogy a reggelit és az uzsonnát Gazdagné Papp Anikó készítette, a gyermekek ebédjét viszont a gercei önkormányzat konyhájáról hozták, de innen oldották meg az iskolások és idősök ellátását is. Ekkor fogalmazódott meg az igény egy saját főzőkonyhára, melyet Fessler Magdolna polgármesteriségének második évében át is adhatott a falu lakosságának.

A száz adagos konyha eleinte nagyfokú kihasználtsággal működött, hiszen például 1992 őszén, közvetlenül a nyitás után 30 fő szociális étkező, 29 fő óvodás, 26 fő általános iskolás és 7 fő alkalmazott étkezteté-

sét biztosította. Miután az ellátottak létszáma kezdett csökkenni, vendég étkeztetés bevezetését határozta el az önkormányzat, ami olyan jól sikerült, hogy a mai napig még vidékről is eljárnak hozzánk az ízletes és bőséges ebédért.

1994. április 1-ig Gazdagné Papp Anikó, azóta pedig Horváth Tiborné élelmész-vezető irányításával végzik munkájukat a konyha dolgozói. Az eltelt 18 év alatt Varga Istvánné, Tóth Zoltánné, Vörös Tamásné és Nunkovicsné Molnár Csilla szakácsnők főzték a finomabbnál finomabb ételeket, a fáradtságos konyhai kisegítő munkát pedig már az első naptól kezdve Jenei Józsefné végzi.

(Folytatás az 5. oldalon)

Konyhánk múltja, jelene és jövője

(Folytatás a 4. oldalról)

Sajnos 2007-ben a gyermeklétszám csökkenése miatt az önkormányzat már nem tudta megtartani az alsó tagozatos iskoláját, így az bezárásra került. Ennek hatására a szakácsnő munkaideje négy órára csökkent, hisz már nem kellett az iskolásoknak tízórait, uzsonnát készíteni, az ebédlőben tálalni nekik délben. A létszám csökkenése viszont nem hozta magával az adminisztráció csökkenését, sőt a HACCP rendszer bevezetésével egyre több dokumentációt kell végezni. Így az élelmiszezsvezetőnek nemcsak azért kell felelni, hogy a meghatározott nyersanyagnormából minél finomabb, táplálóbb és bőséges étel kerüljön az étkezők asztalára, hanem ő felel mindenért, ami a konyhán történik.

Egy kívülről álló számára például szinte elképzelhetetlen, hogy nap mint nap dokumentálni kell a kiadott étel hőmérsékletét, az éthordók tisztaságát, mindemellett, ami mindenki számára természetes, hogy

Épül a konyha

fillér pontos nyilvántartást kell vezetni a főzéshez vásárolt anyagok beérkezéséről, kiadásáról, az étkezői létszámról, a felhasznált nyersanyagnormáról, csakúgy mint az elhasznált vegyi anyagokról, a sütéskor megmaradt veszélyes anyagnak nyilvánított étolajról, az ételmardékról, és még sorolhatnám.

A a konyha felszereltsége az idő során nem változott, az anyagi lehetőségekhez mérten az elhasználódott eszközök cseréje történt meg. Ezalatt azt értem, hogy még az eredeti gázsütőt használják, gázszámlyokon főznek, bár ezeket már újítani kellett, ugyanúgy, mint a hűtőket, a burgonyakoptatót, s a kisebb gépeket. A HACCP rendszer követelményeinek is próbálnak megfelelni, ezért lettek az asztalok rozsdamentes anyaggal bevonva, az edények cseréje is fokozatosan történik. Persze teljes egészében eleget tenni az elvárásoknak úgy sem lehet, hisz egyre több az előírás. A konyhán dolgozók dicséretére legyen mondván, hogy a Tisztiórvosi Szolgálat (régi nevén KÖJÁL) által végzett ellenőrzések során egyszer sem marasztalták el az intézményt: a jegyzőkönyvek a színvonalasan, gondosan, jogszabályi előírásoknak megfelelően végzett munkáról tanúskodnak. Pedig a szabályoknak megfelelni nem is olyan egyszerű. Horváth Tiborné élelmiszezsvezető elmondta: „Szigorúan le van szabályozva, hogy a heti étrend mit tartalmazzon, miből hány dkg-ot kell adni, például milyen gyakran legyen hal, az ovisoknak hetente kétszer legyen főzelék. De nemcsak azért nehéz ezt megtenni, mert az időseknek, óvodásoknak együtt főznek, hanem azért is, mert a régi, bevett szokásokat nehéz megváltoztatni. Még mindig a kifőtt, a kelt tészta, a húskételek a kedvencek, a főzelékek, a korszerű táplálkozást jelentő gyümölcsre, müzliire, teljes kiőrlésű pékáruira nem nagyon vevők az étkezők. De, ha jól belegondolunk, nehéz még egy családon belül is mindenkinek a szájízére főzni, hát még a közétkeztetésben.”

Ha már a konyhán folyó munkáról írom a cikket, feltétlen meg kell azt is említeni, hogy a napi munkán túl olyan feladatokat is vállalnak, amik a mindennapi teendőkhöz nem tartoznak szorosan bele.

Ilyen például a nyári gyermektábor, amikor plusz 50-60 főre főznek egy hétig ízletes, a gyermekek kedvére való ételeket. De itt kell megemlítenem az idősok-napi rendezvényt is, melyre szintén az önkormányzat konyháján főznek az idősok legnagyobb megelégedésére.

A konyhával foglalkozó cikk írása közben eszembe jutott még egy gondolat. Bár nem szorosan, de valamilyen szinten idetartozik, hogy az elkészült ebédet az idősokoknak a lakásukra szállítják. Samu István, Samu Istvánné, Czímber Ferencné, Sebestyén Józsefné, Németh Rafael és Németh Rafaelné még megbízási szerződéssel látták el feladatukat, míg Lakatosné Fider Éva és Péntekné Vass Henrietta már a Pátia Szolgáltató Kkt munkatársaként. Olyan megbízható, lelkiismeretes emberek (voltak) ők, akik esőben, hóban, forróságban nap mint nap arra áldozták-áldozzák idejüket, hogy az idős, beteg emberek időben megkaphassák az ebédjüket. (Egy biztos, hogy nem az ebédhordásért kapott pénz sarkallta őket lelkiismeretes munkára).

Cikkem befejezéséig pedig a polgármester urat kérdeztem a konyha jövőjéről.

Morgós István kérésére elmondta, hogy az önkormányzat mindent megtesz annak érdekében, hogy a konyhát legalább ebben a formában és ilyen színvonalon működtetni tudja. Reméli, hogy ehhez az államtól több segítséget kapnak, mint az idei évben, amikor a szociális étkezéshez biztosított állami normatíva a tavalyihoz viszonyítva csökkent. De mivel nemcsak a szociális étkeztetést kell megoldani, hanem a tagóvodánkba járó gyermekek étkeztetését is, ezért a végsőig szeretnék megtartani a konyhát. A jövőben is figyelmet fordítanak az épület ál-

Akik biztosítják számunkra a napi meleg ételt. Jenei Józsefné, Horváth Tiborné és Nunkovicsné Molnár csilla

lagmegővására, s az önkormányzat lehetőségeihez mérten a mai kor követelményeit kielégítő eszközök beszerzésére. Végezetül pedig e cikken keresztül is szeretnék megköszönni mindenkinek mindazt, amit az idős emberek ellátása érdekében tesz vagy tett, bár sajnos két esetben már elkészt a köszönő szó.

Reméljük, hogy a polgármester úr ígéretének megfelelően még sok finom étel kerül ki a konyhánkon dolgozók keze alól, mindenkinek a legnagyobb megelégedésére. Már csak azért is, mert akkor tudunk valamit igazán értékelni, amikor már nincs. Miért ez a cikkem vége? Azért, mert nem régen beszéltem egy főiskolás ifjúval, aki sokszor gondol vissza a sitkei konyhára, mikor a menzán az ételére meríti kanálát.

Gróf Lászlóné

Gondolatok a képviselői munkáról

Gróf Gusztávné

„Ne kerüld el a házat.” Lehetne ez talán a jelmondata is. Ani, ahogy őt a faluban ismerjük, ugyanis mindennél fontosabbnak tartja a személyes kapcsolatokat. Ezért mondja gyakran ezt a mondatot barátainak, ismerőseinek is. Valóban nagyon könnyű vele beszélgetni, őszinte, figyel a másik emberre. Talán ez a segítőkészség az, ami miatt a természetgyógyászat lett a hobbija is. Szeret sétálni a faluban és a környékén családjával, gyakran túráznak, minden lehetőséget megragadnak, hogy a természetben lehessenek, hiszen igazán itt tudnak csak kikapcsolódni.

A képviselőiséget nem tisztségnek tekinti, hanem szolgálatnak. Jogosan büszke arra, hogy a három és fél év alatt egyetlen ülésről és társadalmi munkáról sem hiányzott. Családja is vele együtt ment szemetet szedni vagy akár parkot rendezni, ha éppen erre volt szükség. Csak azt sajnálja, hogy ezeken az eseményeken általában mindig ugyanazokat az arcokat lehet látni, mintha a falu csak pár családból állna. Sokan csak elvárják, hogy tiszta legyen a környezetük, de tenni érte már nem hajlandók. De annak is örülni kell, hogy legalább már van pár család, aki ezt a szívügyének tekinti.

Nem Sitkén született, de büszke erre a közösségre, és arra, hogy itt hagyománya van a kultúrának. A 44 éves Citerazenekar nemrégén köszöntötte a 30 éves Soltis Színházat, akik talán még mindig sitkeinek vallják magukat. Több civil szervezet működik a faluban, amelyek színvonalas programokat nyújtanak a lakosoknak. Jó érzéssel tölti el, hogy a Művelődési Ház rendezvényein egyre többen vesznek részt, a helyiek igénylik az igényes szórakozási lehetőségeket.

A három és fél év legnagyobb eredménye talán a sikeres csatorna pályázat volt. Ez a siker köszönhető a Polgármester úr kitartó lobbizásának, és a sárvári Önkormányzat támogatásának. A csatornázást a falu önállóan valósítja meg, nem kell társulnunk egy községgel sem. Környezetünkért, a jövőnkért tennünk kell, még ha ez jelenleg nehézségekkel is jár. Reméljük, hogy a gazdasági válság csak átmeneti állapot mindannyiunk életében. A csatornaépítés kényelmetlenségekkel fog járni, de a megvalósításnál ügyelni fognak arra, hogy a szép, új útjaink ne sérüljenek. Nagy öröm, hogy az óvoda nyílászáróit is kicserélik, a vizesblokk s megújul egy sikeres pályázat alapján. Sajnos, az Önkormányzatnak olyan áron volt önrésze a pályázatokhoz, hogy meg kellett szüntetnünk az iskolát.

A jövőben fontosnak tartaná, hogy a faluban bővüljenek a sportolási lehetőségek, talán egy konditeremben a hölgyek is szívesen mozognának. Nagy élmény volt számára, hogy az elmúlt időszakban néhány vállalkozó kedvű középkorú párral együtt elsajátíthattak különböző táncleckepeket. Úgy érzi, hogy a táncnak is, mint minden közősen végzett tevékenységnek közösségformáló ereje van. Ezért vett részt szívesen a Betlehem készítőnek munkájában is.

Ani számára az egyik legmeghatóbb esemény a falu életében az idősök köszöntése. Sokat köszönhet ennek a korosztálynak a falu, és ők hálásak, ha gondolunk rájuk.

Nagyon örül annak, hogy az emberek megtisztelték bizalmukkal, és így hozzájárulhatott ahhoz, hogy Sitke szépüljön és fejlődjön.

*Sebesiné
Fider Rozália*

- Sebesiné Fider Rózsikát a faluban nem kell bemutatni, hiszen sokan ismerik, mégis megkértem mondjon néhány szót magáról.

- Három felnőtt fiam van, de csak egy lakik velünk. A családi ház túl nagy lett számunkra, de azt hiszem ezzel többen is így vannak. Pécsen végeztem a Pollack Mihály Főiskolán magasépítési üzemmérnök-ként. Huszonnégy éve a Celldömölki Polgármesteri Hivatalban dolgozom, a műszaki osztályon. Építéshatósági munkaköröm mellett részt veszek a celldömölki önkormányzati beruházások lebonyolításában. Az itt szerzett tapasztalatokat kívánom hasznosítani az itteni munkámban is. Sajnálom, hogy keveset találkozom a sitkeiekkel, de a munkám mellett még tervezéssel is foglalkozom, és ez sajnos nagyon sok időmet lekötö.

- *Mióta vagy Sitkén önkormányzati képviselő?*

- 2009 augusztusában kezdtem dolgozni, amikor az egyik képviselő visszalépett. Az előző választáson én kaptam a soron következő legtöbb szavazatot és most így én tölthetem be ezt a pozíciót. Képviselő voltam az előző két ciklusban is, és most is szeretném tudásomat és tapasztalatomat hasznosítani a közösség életében.

- *Képviselőként milyen feladatod volt az elmúlt időszakban?*

A sitkei Önkormányzat több pályázatot is benyújtott az utóbbi időszakban. Az egyik pályázatnál hiánypótlást írtak elő, amelynek elkészítésében sikerült komolyabb feladatot vállalnom. A pályázatok sikere esetén a továbbiakban is szükség lehet a szaktudásomra.

- *Mennyivel változott a képviselői munka az előző ciklusokhoz képest?*

- Sokkal több pályázati lehetőség van, amellyel él is a falu vezetése, és ez már látszik is a településen. Sokakban kérdésként merülhet fel, hogy a Petőfi utca felújításának Plébánia felőli része miért nem készült el. Az utcát három szakaszra osztották – az óvoda felőli szakasz, a Szent János domb és az előbb említett Plébánia felőli szakaszok – amelyeknek mindegyikére külön pályázatot nyújtottak be. Egy település egyszerre csak két pályázatban érhet el sikert. Így a maradék rész egy későbbi ütemben fog elkészülni.

- *Van-e valami a faluban, amin szívesen változtatnál?*

- Az az álmom, hogy a faluban élők egy jó közösségben éljenek, és tekintsék magukénak a településünket. Ebben az elhidegülő világban fontos, hogy ne csak a saját portájukra gondoljanak a sajátjukként, hanem arra is, ami a kerítésen kívül van. Minél többen jöjjenek el a rendezvényekre, hogy egyáltalán találkozzanak és ismerkedjenek egymással az itt élők. Régen büszke voltam arra, hogy mindenkit ismerek Sitkén, tudtam, hogy ki hol lakik, de ez sajnos már nem így van. A falu elveszíti a hangulatát és lassan itt is idegenként élünk majd egymás mellett, úgy, mint a városokban. Szeretném, ha ez nem így lenne.

Kevés idő van hátra ebből a ciklusból, de ezt az időt szeretném tevékenyen kitölteni.

**Germáné
Cseszkó Blanka**

Sitkei születésű papok, szerzetesek, szerzetesnők I.

Vianney Szent János (1786-1859), a franciaországi Ars plébánosa halálának 150. évfordulójához kapcsolódóan XVI. Benedek pápa „Krisztus hűsége – a papok hűsége” mottóval a papoknak szentelt évet hirdetett meg 2009. június 19-ével kezdődően.

Ezen emlékv szerencsés apropót kínált számomra, hogy a jelenlegi gercei plébániához tartozó községekből elszármazott papok, illetve szerzetesek és szerzetesnők életrajzát felkutassam. E szándékomban támogattak a Sitkei Hírek szerkesztői is, akiknek ezúton is köszönetet mondok megtisztelő felkérésükért.

Céлом tehát, hogy őket, – akikre egyházunk, de mi sitkeiek még inkább joggal lehetünk büszkék – megismertessem az olvasókkal.

Nagysitke reformáció előtti utolsó katolikus plébánosának a nevét 1547-ből ismerjük. A lakosság egésze még 1600 előtt protestáns hitre tért, és végig a XVII. században azon is maradt, így a régi templom 1636-ban történt megnagyobbítása is már az evangélikusokhoz köthető.

Az egykori sitkei római katolikus plébánia legkorábbi fennmaradt anyakönyvi bejegyzése Milkovics Ferenc plébános keze által 1719. június 3-áról való. Ekkor a falu még a Győri Egyházmegyéhez tartozott.

Megbízható adatokat a helyi születésű papokra vonatkozóan azonban csak a Szombathelyi Egyházmegye 1777-ben történt megalapításának a korától találhatunk. Kis eséllyel, de feltételezhető, hogy azt megelőzően is voltak már, akik az egyházi pályát választották községünkben, amely alatt mindenkor az egykori Nagy- és Kissitkét együttesen értem.

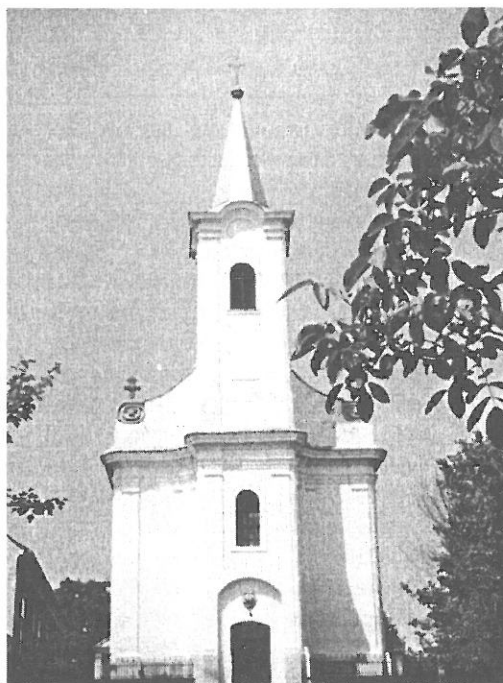
Így az első, akiről tudomásunk van: Kiss János, aki 1798. január 1-jén született Kissitkén, Kiss János és Eölbey Éva szülöktől, kiknek 3 leánya és 6 fia közül János volt a hatodik gyermeke.

Kiss Jánost a nagysimonyi római katolikus templom kriptájában nyugvó Högyész Márton Lajos pálos szerzetes keresztelte meg, aki akkoriban – rendjének II. József császár által történt feloszlata folytán – hűgánál élt szülőfalujában, Simonyiban.

Mindez Illyés Józsefnek, mai barokk templomunk építetőjének az idejében történt, aki 1757-1804 között volt nagysitkei plébános, de élete utolsó másfél évtizedében szemének gyengesége miatt már csak gyóntatott és hitoktatott, a többi szolgálatokat káplánjai vagy adminisztrátorai végezték, illetve a Simonyiban élő ex-pálos.

Kiss János tizennyolc évesen lett a szombathelyi papnevelő intézet növendéke.

Pappá szentelésére Zágrábban került sor 1822. március 17-én, mivel Szombathelyen ekkor betöltetlen volt a püspöki székhely. A zágrábi püspöki palota házikápolnájában másik négy szombathelyi egyházmegyei társával

együtt Rakitoveczi Verhovác Miksa zágrábi megyéspüspök által részesült a papság szentelésében.

Első kápláni kinevezését a Zala megyei Szentgyörgyvölgyre kapta, ahol a bánokszentgyörgyi születésű Gyurka László plébános lett első felettese. Neki az ugyanonnan származott Pintér Mihály nagysitkei plébános is ajánlhatta Kiss Jánost, hiszen az ő idejében (1804-1842) indult el a papi pályán. Első állomáshelyén egy évig szolgált.

Ekkor Rábahídvégre helyezték át. Itt 1825 novemberig működött hasonló beosztásban.

Ezt követően Letenye lett a szolgálati helye. Itt hallhatott először leendő plébániája körülményeiről, hiszen felettese, Tráth András plébános korábban (1810-1815 között) már működött Szécsiszigeten.

1826 decemberétől két és fél évig zalaegerszegi káplán volt, majd 1829-ben néhány hónapra Sárvárra került, bizonyára azért is, hogy idős és talán beteg szülei közelében lehessen. Édesapja a következő évben el is hunyt, édesanyja pedig 1832-ben.

Ezután, immár másodszor helyezték Letenyére káplánnak. Ebből az időből értesülhetünk arról, hogy anyanyelve mellett németül is jól beszélt.

Majd végül 1830. október 1-jei hatállyal nevezte ki Böle András megyéspüspök

szécsiszigeti plébánossá.

Szécsisziget község Lentitől 8 km-re, dél-keletre található a mai szlovén határ közelében. Jelenleg a Szombathelyi Egyházmegye legkevesebb katolikus hívőt számláló községe (kb. 200 fő), amely még önálló plébánia, helyben lakó plébánossal.

180 éve azonban – amikor a mi Kiss Jánosunk odakerült –, a hozzá tartozó hét filiával együtt közel 1000 lelket tartottak ott nyilván.

Kiss János plébániája híveit legnagyobb részt egyedül látta el. Az alkalmi kisegítő-kön kívül, huzamosabb ideig csak rokona, a nálánál 14 évvel fiatalabb, szintén kissitkei születésű Kiss József – akit a későbbiekben ismerhetünk meg – szolgált mellette kápláni beosztásban. Valamint élete utolsó négy évében kapott segédlelkészt, közvetlen utóda, Karmossy Vince személyében.

Szécsiszigeti működésére vonatkozóan – melyet a kor szokásainak megfelelően végezhetett – egyetlen megjegyzésre méltó beírást találtam a helyi Kereszteltek Anyakönyvében, 1848. november 9-i dátummal: „Én alul írott a szécsi szigeti Plébániát által vettem 1831-ik év Január hó 6-án. A gazdaságot legnagyobb rendetlenségbe találtam. Földek, rétek, szőlő elhagyatva, semmi gyümölcs, fa. Egy almát lettem, az is elszáradt egy év múlva. Mindent magam ültettem, oltottam az 1833. évtől kezdve egész 1848-ig bezárólag. Utódim költség egészséggel gyümölcsöt. Kiss János”

Tiszteletre méltó tevékenységéről alkotott illúziókat azonban rögtön lerontják, utódának a fenti bejegyzés alá 1879. augusztus 3-án írt sorai:

„1848-tól 1879. május 27-ig 31 év folyt el, és ezen idő alatt igen sok másképpen lett, mint fennebb írva van, mert midőn én alulírott 1879-ben a plébániát átvettem, úgy a gazdasági épületek, mint a szőlők a legnagyobb pusztulásban voltak, a gyümölcsfák mind elkorhadtak, kivesztek. Karmossy Vince”

Kiss János kissitkei születésű szécsiszigeti plébános 1879. május 27-én távozott az élők sorából, életének 80. évében, végelgyengülés következtében. Temetési szertartását két nappal később Bokányi György tb. kanonok, szepetneki plébános, a letenyei kerület espere se végezte.

Mára jeltelen sírhelye a szécsiszigeti temetőben van. Képmása nem maradt fenn az utókor számára.

Sitkén mindössze egy alkalommal végzett keresztelést, rábahídvégi káplán korában, 1824. július 31-én.

Inzsöl Richárd plébános

Gyermekkori emlékeim

*„A közös játék az, mai feledhetetlen,
És ehhez eszköz sem kell igazán,
Csak idő és társ
S ebből a kettőből örök élmény lesz.”*

Kosztolányi

Hetvenöt év után is szívesen, szeretettel gondolok vissza a kissitkei Rohoncban töltött gyermekévekre. Élénken él bennem játszótársaim arca, a közös játékok, az iskolaévek.

*Felső sor (balra): Hencz Irénke,
Palkovics Mariska, Palkovics Margit.
Középen: Horváth Margit, Kiss Mariska
Első sor: Rádli Laci, Gőcze Feri,
Palkovics Pista*

Örízgetek egy fényképet, amely kortársaimmal örökített meg.

A kép sok mindent elárul abból az időből: pl. a fiúk, lányok mezítláb (mesztéláb) szalagáltak kor tavasztól nyár végéig. Szerencsére akkoriban az évszakok naptár szerint következtek. A tavasz korán beköszöntött, a langyos szelek hamar elolvasztották a hópocokat.

Emlékszem, március 15-ét mindig kelles nap sütésben ünnepeltük a régi temető előtt. Akkor még felekezeti iskolába jártunk. Mi evangélikusok kevesen voltunk, de annál nagyobb lelkesedéssel énekeltük Ludván János tanító urunk által tanított Kossuth-nótákat, a „hazafias nótákat”.

Örültünk a tavasznak! A levegő tiszta volt, virágillatot árasztott. Mi, lányok csoportosan mentünk a postaút melletti kis erdőbe, amit valóságos virágszőnyeg borított: a fehér, piros borvirág, a kigyóhagyma és az illatos kékbolya, pitypang, százszorszép, melyből koszorút fontunk a fejünkre. Kis csokrokat kötöttünk és azt ajándékoztuk szüleinknek, szomszédoknak, tanító urunk-

nak. Húsvétra már zöldellt a határ, virágoztak a fák. Alig vártuk, hogy jöjjön a nyuszi. Nem volt gazdag az ajándék: egy-egy piros tojás, esetleg színes szalag, - ahogy a képen látható. Ezt viselt minden kislány a hajában.

A tojásokkal délután a kissitkei falu végén lévő rétre szaladtunk, és ott dobáltuk, ki milyen magasra tudta. Ha eltörött, megettük.

Húsvét után várva várt esemény következett: a búcsú, a Szentháromság napján. Nem volt nagy kirakodóvásár. Káldiéki boltja előtt szokott egy-egy mézeskalácsos és cukorka-árus lenni. Boldogok voltunk, ha egy kis törökmézet, vagy sifli babát kaptunk. Tanítás után, mivel lecke akkor még nem sok volt, kezdetét vette a játék: bújócskázás, labdázások, árokicézás, sántikálás. Mindig akadt a kötényünk zsebében egy-egy formás, lapos tégladarab (sántikakő). Ha „kisántikáltuk” az iskolákat, akkor kezdődött az *Egy a falra, egy a földre* című labdajáték. A fiúk kedvence akkor is a focizás volt, saját készítésű rongylabdával.

Aztán perzselő meleggel, gyakori viharokkal megérkezett a nyár. Szerettük a Nyara-

szabbnál szebb ruhácskák. Roppant egyszerű volt a ruhák szabása. Duplán összehajtottuk az anyagot, kivágtunk egy nagy „T” betűformát, középen félkörben a nyakrészt, és kész is volt. Tű, cérna, olló nagy érték volt akkoriban, azt ritkán használtunk. Helyettük téglalap alakú kötényformát vágtunk, és azazal szépen összefogtuk.

Boldog gyermekkorunk volt. Nem kellett félni a besurranó tolvajoktól. Sokáig nem tudtuk, mi a rossz, mi a szomorúság, nyugodtan éltük életünket.

No, de semmi sem tart örökké. Borongós, ködös, esős idővel beköszöntött az ősz. Türelmetlenül félve vártuk az iskolakezdet. Táskánkat már elkészítették édesanyaink, vagy nagyobb nővéreink kukoricacsuhéból. Belehelyeztük a palatáblát, keskeny fából készült tolltartót, benne a palavessző, tollszár, hegyes író toll, fekete ceruza. Na és az olvasókönyv. Könnyű volt a mi iskolatászkánk. Összevont 1-6. osztályba jártunk. Hosszú padok voltak a teremben (ez volt a nagysitkei imaház). Egyik felől a lányok, másik felől a fiúk ültek. Félelmünk hamar

Már csak emlékezetünkben él a Rohonc, mint a boldog gyermekévek

kat! Reggeltől estig a szabadban töltöttük napjainkat. Nemcsak játékkal telt az idő: ha a felnőttek a mezőn dolgoztak, a mi feladatunk volt a majorság etetése, itatása. Hihetetlen, de igaz, hogy még kendert is törtünk. Ez roppant szórakoztató volt, csak kicsit nehéz. Balkézbe kellett fogni a kendercsomót, behelyezni a TILÓBA, és jó a jobbal csapkodni, hogy a kender fás része pozdorjává törjön. Ezután következett a gerebenezés, vagyis a növényi rostok fésülése, tisztítása.

Persze azért jutott idő a babaruházásra is. A rekkenő hőség előtt a lakások előtt lévő tornácokba húzódtunk. Mindenki hozta a papírdobozban lévő babaruhákat, rongybabát, esetleg kis kaucsukbabát, és készültek a

elmúlt. Nagyon érdekes dolgokat hallottunk. Különösen, amikor a betűket kezdtük tanulni. Ma is emlékszem szinte minden betű meséjére. Például az „F” betűé. Megy a kislány az iskolába, erős szél támad. Hajladoznak a fák. Mi is hajladoztunk, s hangoztattuk az „F” hangot, majd szép „f” betűket pingáltunk a palatáblára.

Sajnos nyugodt tanóráinkat évről évre gyakrabban zavarta a légiriadó. Mikor 4. osztályos lettem, már alig volt tanítás.

A háború borzalmas híre egyre közeledett. Mintha az időjárás is a szörnyűségek előfutára lett volna. A negyvenes évek voltak a leghidegebbek. Hatalmas hóviharak voltak.

(Folytatás a 9. oldalon)

Farsangoltunk

Az óvodás Farsang úgy kezdődött, hogy hétfőre a csoport kétharmada, keddre a 80 %-a beteg lett. Kissé kétségbe estünk, a szombati Farsangot illetően. A havazást már fel sem vettük, úgy éreztük, minden összefogott ellenünk. Aztán a sok akadály egyre jobban megerősített bennünket abban a hitben, hogy farsangolni fogunk. És így lett! Igaz, a lábadozókra való tekintettel kissé visszafogtuk magunkat, de farsangoltunk.

A jelmezek, amelyekbe a gyerekek bújtak, ötletesek, egyediek és igényesek voltak.

A fiúk Batman, Pókember, Zorró, sheriff, varázsló, Bob mester, krokodil, gomba, oroszlán jelmezbe öltöztek, de volt betörő, kacsa és arab pásztor is.

A kislányok Tündér, Csipkerózsika, Hófehérke, hercegnő, menyasszony, hastáncosnő, pillangó ruhákban pompáztak, de a legújabb filmsikerből, az Avatarból is megjelent Navy.

A kisebb testvérek és a nemrég iskolába léptek közül is beöltöztek néhányan, sőt két anyuka is jelmezt öltött. Az aranyérem természetesen nekik is járt.

A jelmezeket a színpadon mutattuk be, a gyerekeken látszott, hogy hozzászoktak a színpadhoz, bátran, félelem nélkül álltak a mikrofonhoz a legkisebbek is.

A táncal bajban voltunk, mert az orosz-lánkirály betétdalára készült koreográfiát az elmúlt héten nem tudtuk gyakorolni. Ennek ellenére a gyerekek fantasztikusan jól emlékeztek a mozdulatokra, nagyon ügyesen és nagy élvezettel táncoltak. Az anyukákat, majd az apukákat is a színpadra kértük, és a gyerekek megtanították őket a mozdulatokra. Jó hangulatban ropta az egész család. Az alkalmazottak Hófehérke és a többi... jele-

Jelmezbe bújt óvodások

netet adták elő. Az anyukák finom süteményekkel és szendvicsekkel csillapították a gyerekek éhségét.

A közös játék az elmaradhatatlan zsákon húzás és a kedvelt kötélhúzás volt. A szülőkkel történt közös versenyzés élménye felülmúlhatatlan a gyerekek számára, mosolyt csalt minden arcra, és vidámsággal töltötte meg a termet.

A játékokat az elmaradhatatlan tombolázás követte. A tombola tárgyakat részben a szülők ajánlották fel, részben pedig a szülői munkaközösség tagjai szerezték be.

Szerencsétől függően ki többet, ki kevesebbet nyert, de üres kézzel senki sem távozott.

Jó hangulatú délután volt, reméljük, mindenki jól érezte magát! Nagy örömmel vettük, hogy „rég” óvodásaink is eljöttek csatládosztul, örültünk a találkozásnak.

Mindenkinek köszönjük, aki bármi módon hozzájárult a farsangunk sikeréhez. A bevételből játékokat szeretnénk vásárolni és kirándulni visszük a gyerekeket.

A rendezvénnel még nem ért véget számunkra a farsang, mert kedden elkészítjük, szerdán pedig elégetjük a Kiszét, és vele együtt a telet, a hideget, és mindent, amit nem szeretünk. Jöhet a napsütéses tavasz!

Pataki Márta
tagóvoda vezető

Gyermekkori emlékeim

(Folytatás a 8. oldalról)

A szél akkora hótorlaszokat épített a mai Hunyadi utcába, hogy alig tudtunk átbukdászolni rajta. Nagykendőbe bugyolálva, nagy csizmákban, összefagyva értünk az iskolába, majd haza.

A felnőttek egyre gondterheltebbé váltak. A karácsony körüli szokásokat még megtartották (disznóvágás, tollfosztás, Lucázás, betlehemezés), de sok zavaró körülmény volt. Nehéz volt petróleumot, gyertyát kapni. Később jött az elsőfűtési rendelet.

Mi, gyerekek azért izgatottan, türelmetlenül vártuk a Jézuska érkezését. A szentesi istentiszteletre kicsik és nagyok egyaránt

vonultunk. Zsúfolásig megtelt az imaház. Később, amikor Ady Endre *Karácsony* című versét megismertem, azt képzeltem a mi falunk ihlette meg.

*„Harang csendül,
Ének zendül,
Messe szól a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek...”*

A templomban már állt a karácsonyfa, égtek rajta a gyertyák, csillogtak a díszek. Megszólt az orgona, és boldogan, lelkesedéssel énekeltük a legszebb karácsonyi énekünket. *Krisztus Urunk áldott születésén...*

Hazatérve a kellemes meleg szobában is várt minket egy szerény kis karácsonyfa. Boldogok voltunk, mind az öten testvérek. Szüleinkkel közösen elfogyasztottuk a vacsoránkat, sokáig énekelgettünk a kályha fényénél. Igazi, békés, boldog karácsonyi ünnep volt. Így él bennem ég ma is a múlt, ahogy Fekete István író is megfogalmazta:

„A gyermekkorod szépségét és boldogságát, s szülőfalud szeretetét soha senki nem veheti el tőled édes kisfiam...”

S amíg vigyázol rá és megbecsülöd, a falud és gyermekkorod boldog emlékei örökké veled maradnak”

Kondics Lászlóné Hencz Irén

Sitke község 2010. évi Rendezvényterve

Készülődés a község legjelentősebb rendezvényére, a "Kápolna koncertre"

Színpadon a Kormorán zenekar

Időpont		Rendezvény megnevezése	A rendezvény szervezője
Január	23.	A történelmi tanú előadása	R.K Egyházközség, Művelődési ház
	23-24.	Nemzetközi petanque verseny	Kastélyfogadó, Sárovari Sakk Club Petanque szakoszt.
	30.	Koszorúcska	Társastánc Klub
Február	6.	Farsangi fánk sütés	Művelődési ház
	13.	Óvodás farsang	Vármelléki Óvoda Tagóvoda Sitke
Március	6.	Nőnap bál és boverseny	Együtt Sitkéért Egyesület, Művelődési ház
	12.	Március 15-ei ünnepség	Sitke Község Önkormányzata
	13.	Indiai misszionárius előadása	R.K Egyházközség, Művelődési ház
	20.	Színházi est	Nagysimonyi Színjátszók előadása
	27.	Tojásfestés	Művelődési ház
Április	18.	Mesemondó délután	Művelődési ház
	24.	Anyák napi ajándék készítése	Művelődési ház
	30.	Májusfaállítás	Művelődési ház
Május	15.	Játék délután	Művelődési ház
	24.	Gyereknapi	Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület
	24.	Labdarúgó torna	Együtt Sitkéért Egyesület
	29.	Óvodás évfűzáró	Vármelléki Óvoda Tagóvoda Sitke
	30.	Bűcsű	
Június	5.	Májusfa kitáncolás	Művelődési ház, Sitkei Citerazenekar Kulturális Egy.
	*	Soltis Lajos Színház	Művelődési ház
Július	10.	Falunapi Házassági évfordulások köszöntése	Közös rendezés
Augusztus	9-13.	Gyermek tábor	Művelődési ház
	28.	XXIV. Rockfesztivál	Kápolnaért Kulturális és Sportegyesület
Szeptember	4.	Nyárbűcsűztató	Együtt Sitkéért Egyesület
	*	30 éves Népi Díszítőművészeti Szakkör köszöntése	Sitke Község Önkormányzata
	*	Operett műsor	Művelődési ház
	18.	Szüreti játszótér	Művelődési ház

(Folytatás a 11. oldalon)

Sitke község 2010. évi Rendezvényterve

(Folytatás a 9. oldalról)

Október	9.	V. Dalos találkozó	Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület
	23.	Nemzeti ünnep	Sitke Község Önkormányzata
	30.	Hősök napja	Hősök és Áldozatok Alapítvány
November	6.	Játszóház	Művelődési ház
	13.	Önkormányzati bál	Sitke Község Önkormányzata
	27.	Adventi koszorú kötése	Művelődési ház
	29.	Adventi gyertyagyújtás I.	Együtt Sitkéért Egyesület
December	5.	Adventi gyertyagyújtás II.	Együtt Sitkéért Egyesület
	6.	Mikulásváró	Sitke Község Önkormányzata
	11.	Mézeskalácssütés	Művelődési ház
	12.	Idősek napja	Sitke Község Önkormányzata
	12.	Adventi gyertyagyújtás III.	Együtt Sitkéért Egyesület
	19.	Adventi gyertyagyújtás IV.	Együtt Sitkéért Egyesület
	19.	Falukarácsony	Sitke Község Önkormányzata
	28.	Játékdélután	Művelődési ház
	31.	Óév búcsúztató	Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület
Március-November		Megyei II. osztályú labdarúgó mérkőzések	Labdarúgó szakosztály
Április – Október		U14-es labdarúgó mérkőzések	Labdarúgó szakosztály, városi labdarúgó szövetség
Január – December		Borostyánkert Kupa tekebajnokság	Borostyánkert Vendéglő

*-gal jelzett rendezvények időpontja egyeztetés alatt

Összeállította:
Gróf Lászlóné

Formálódik a fesztiválprogram

Messze még a nyár, messze még augusztus vége. Távolinak tűnik augusztus 28., a huszonnegyedik sitkei rockfesztivál időpontja. A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület Elnöksége azonban már véglegesíteni szeretné a fesztiválprogramot, ezért egyeztetéseket kezdeményezett népszerű együttesekkel.

Demjén Rózsi is kapott szavazatot a 2010-évi fellépésre

Idén először az internet adta lehetőséget kihasználva az Egyesület közvélemény-kutatást szervezett, mellyel arra volt kíváncsi, hogy kit látna szívesen a közönség Sitkén. A „Szavazz a Sitkei Rockfesztivál 2010-es fellépőire!” elnevezésű kérdőívet 1777 személy töltötte ki. Az összes válasz, amelyet a zenekarokra leadtak 8553. A leadott szavazatok alapján a listát a vasi kedvenc, a Lord vezeti 900 szavazattal, amely az összesen leadott voksok 10,5%-a. Őt követi a Kormorán 494 szavazattal, 5,8%-kal. A 4%-os értékhatárt elérők sorrendben a következők: Ossian (5,6), Deák Bill (5,6), Pokolgép (5,4), Mobil Mánia (5,3), Kárpátia (5,1), Bikini (5,1), Edda (4,9), Karthago (4,7), Tankcsapda (4,5), Balázs Fecó (4,4), Ismerős Arcok (4,0).

Nagyon sok, számunkra kevésbé ismert vagy ismeretlen zenekar szerepel a többoldalas listán, melyből arra lehet következtetni, hogy a játékos kedvű zenerajongók tábora rendkívül színes és változatos. Érdekességként említhető, hogy Ruzsa Magdi 142 szavazatot kapott (1,7%), Tóth Gabi pedig 15 fő (0,2%) látna szívesen Sitkén. Két olyan szavazó is akadt, aki Demjén Rózsinak is adna még egy esélyt. Igaz, hogy három a magyar igazság és a nyár is előttünk áll, de az biztosra vehető, hogy az idén nem kell izgulnunk a rocklegenda fellépése miatt.

Az elnökség a Lordnak, a Kormoránnak, az Ossiannak, a Hooligansnak, a Kárpátiának, a Mobil Mániának és a Pokolgépnek küldött meghívót.

Várjuk a választ!

Kiss László

Kiegészítés a sitkei posta történetéhez

Mikor családtagjaimtól hallottam, hogy a Sitkei Hírek a sitkei postai szolgáltatásról közölt cikket, örömmel vettem kézbe a lapot, de csalódnom kellett, mert Sitke első postamesteréről, s vele együtt elődeimről szó sem esett.

Kezdhethném, mint a meséket: egyszer volt, hol nem volt, Saly József, egy rendkívül eszes, írástudó szabólegény a tizenkilencedik század dereka táján, aki a kor szokása szerint szabósegéd lévén világiáró útra indult gyalogszerrel, mesterségbeli tudását gyarapítani. 1835-ben elszegényedett nemesi családból született. Éveket töltött a monarchia területén, hét évet pedig Rómeó és Júlia városában, Veronában.

Nagyanyám –Kiss Mária– sitkei őslakos volt, édesanyja a kovácmester a özvegye. Ketten laktak Kissitke közepén édesanyjával, a mai József Attila u. 17-es szám alatt, ami 1868-ban leégett. Nagy kölcsönt kellett felvenni a sárvári takaréktól, hogy újból lakhatóvá teshessék otthonukat. Kiss Mária hétfőnként vitte vissza a kamatot és a törlesztőrészletet Sárvárra.

Hét év olaszországi élet után hazatért Saly József, és dolgozni kezdett szabóként, hétfőként pedig szabósági kellékekért ment Sárvárra. Kiss Máriával a Tótok mezején találkoztak, eleinte véletlenül, később megbeszélve. Rövid idő alatt házasságra léptek, hisz Saly József már 35 éves volt. Sitkére költöztek az újjáépített házba.

Gyorsan híre ment a faluban, az akkor szokatlan, autodidakta műveltségének és írástudó voltának. Levelet, hivatalos értesítést mindig szívesen felolvasott, megírt. A hír az akkori uraságnak, Felsőbüki Nagy Sándornak is tudomására jutott, akit már bosszantott, hogy a környező falvakban volt posta, ő pedig saját alkalmazottjával volt kénytelen Sárvárról kihozatni. Érdeklődésére a soproni postaigazgatóságtól azt a választ kapta, hogy amennyiben ő ad helyet a postának, s alkalmas ember talál, azonnal hozzájárulnak, hogy a „két Sitkének” nagysitkei központtal, postahivatala legyen. Ezért a kastélyba hívatta nagyapát, Saly Józsefet, hogy el merné-e vállalni a hivatalt. Nagyapám csak annyit kért, hogy megbeszélhesse feleségével. Mária is beleegyezett, s apró gyermekeikkel, ingóságokkal együtt beköltöztek az időközben

felújított, legalkalmasabb nagysitkei házba. A kissitkei házat eladták, megszabadulva ezáltal az adósságoktól.

Így lett Sitkén 1875 körül „postamesterség”. Saly József örömmel váltotta fel a tüt és az ollót tollra, de sajnos a sors kegyetlen

Saly József postamester

volt. A sok éves koplalás, barangolás aláshatta gyomra egészségét, és húsz év házasság után, hét gyermeket hátrahagyva 1889 májusában meghalt.

Azonban akadtak jó emberek, Ludván tanító úr édesapja volt a simonyi postamester, aki az uraság által támogatva kérvényezte Sopronban, hogy az özvegy megtarthassa a hivatalt. Már addig is segédkezett apjának a tizenhat éves legnagyobb leány –Margit–, Ludván János postamester pedig nem restelt sokszor esténként is átjönni segíteni, hő végén pedig a zárás elkészítésében is segített a fiatal lánynak. A bérbeadott földek, a hegy és a posta jövedelméből a fiukat nagybátyjuk segítségével sikerült taníttatni. A lányok pedig Margit keze alatt postakezelést tanultak. Mikor Orsolya megfelelő korú lett, Margit Cellben helyezte el a postán.

Mikor Luca és Rózsika is olyan korba értek, Margit megpályázta a kemenesmihályfai postamesterséget, a sitkei postát pedig a két kisebb lányra bízta. Luca rövidesen férjhez ment, így ma-

radt Rózsikára, a legkisebbre. Őt nem engedte el édesanyja. Fenyegette, hogy ha elmegy, ő bérletet fogad, mert nem fog vele tartani sehová. Jól jött Kiss Károly, a férjelölt, aki iskolázott volt, gyönyörűen írt, számolt, így azt remélték, hogy ők öröklik a postavezetés jogát. A sűrű gyermekáldás miatt (négy év alatt három gyermek) Rózsa nem bírta ellátni a teendőket, a férjnek pedig nem adta át a jogot anyósa. Így kénytelenek voltak lemondani a postahivatalról.

Azt még megemlítem, hogy sokáig Vass Jenő bácsi hordta sárvárra a küldeményeket gyalog, hiszen a vicinális Zalabér és Sárvár között csak 1923-ban indult. Anyám lemondása után megszűnt a postamesterség Sitkén, és ügynökség lett Mariska néni kezelése alatt.

Érdekes, szép házuk volt, a fedett folyosóról nyílt a nagy postaablak, magam is sokat jártam oda. Mariska néni tájékoztatott, hogy 10 fillért is be lehet tenni levelezőlapra. Gyerekként buzgón hordtam a postára a rokonoktól kapott 10-20 filléreket. Ha egy pengő összejött, beírták a takarékbba.

Poós Mariska néni mellett a kézbesítő Keszei Lóri néni, a keresztanyám volt. Jó időben sokat sétáltam vele

Nagysitkén, ahol nem volt kutya, én kézbesítettem. Mindig csodáltam, hogy tudott olyan szép, egyenes hátú maradni, hiszen tekerccsel a fején nehéz csomagokat cipelt a vasútállomásra a postáig. Ő volt leghosszabb ideig kézbesítő, ameddig a gyerekei engedték neki a munkát.

1940 körül férjhez ment Poós Mariska néni, Magyar István tiszthelyetteshez Szombathelyre. A hivatal Poóséknál maradt, de megegyezés alapján Linka Rózsi kezelte náluk a postát. Aztán átköltözött a posta Molnárékhöz, itt is Linka Rózsi kezelte. Molnárék lánya, Rózsi tanítóképzőben tanult, ő nem kezelte a postát. Mikor Linka Rózsi lemondott a tisztségről, egy feltehetőleg erdélyi, menekült leány kezelte, aki Molnáréknál lakott. Azonban ő is hamar férjhez ment, ezután került a posta Kissitkére a Patyi lányok kezelése alá.

Ha én intézhethném, azt kérném a falu lakosságától, hogy ha szavazásra kerül a sor, soha ne hagyjuk, hogy megszűnjön a hivatal.

Kajtár Ferencné

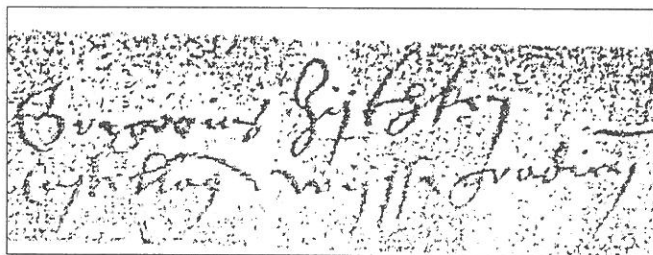
Érdekességek a Sitkey család történetéből 5.

Kultúra és műveltség a Sitkey családban

A 13. század elején élt Ják nembeli Csépán bán alapította a pónói, „Nagy” Márton pedig a jáki monostort. Mindkettejüket valóságos meggyőződése és magas műveltsége vezette alapításaikban és kiemelkedő művészi megvalósításában. A nemzetség kultúrájának fontos vonása volt a vallás és az egyházi kultúra, de a lovagi életmód és a kultúra is. A nemzetségből Kázmér fia Csépánban testesültek meg azok a lovagi erények, amelyeket a jáki templom védőszentje, Szent György képviselt.

Ilyen környezetben élt a Sitkey család a 13. században. Lőrinc kortársa volt Mike nádornak, Csépán bánnak, Márton ispánnak. Ő sem volt szegény, birtokai közül Sitkét választotta lakóhelyének, ezzel megalapítva a Sitkey családot. Lőrinc bizonyára átvette azt a kultúrát is, amely a rokonok körében élt. Követve rokonai példáját, Sitkén templomot is építtetett. Alapítóként Lőrincnek is joga volt a védőszent kijelölésére, választása névadó szentjére, Szent Lőrinc-re esett.

A Sitkey család karrierje a 14. század elején kezdett felfelé ívelni. Ebben szerepe lehetett, hogy a kiskirályok ellenében I. Károly király pártjára álltak. Ekkor már nagy tekintély övezte a család tagjait szűkebb pátriájukban. A lovagi életmód már jelen lehetett a Sitkey családban, de a király igyekezete révén újabb lendületet kapott. Az első családtag a király környezetében talán Sitkey Kopasz volt, aki magával vitte testvéreit is.

Sitkey Gergely aláírása 1525.

Kopasz öccsei már bekerültek a királyi udvarba is. 1335-ben Sitkey István és Lőkös a királlyal és a királynéval a Tengeremelléken tartózkodtak. A két Sitkey a király kíséretében valószínűleg Nápolyban járt és látott világot, komoly tapasztalatokra szert téve.

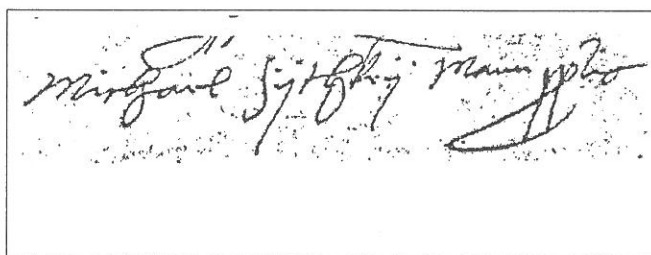
Az udvari apródok gyermekei apáikhoz hasonlóan használták a magiszteri címet, de nem került elő adat udvari vagy megyei szerepükre vonatkozóan. Az őseik által megszerzett ismereteket, családi tekintélyt, személyi kapcsolatrendszert azonban utódaik már arra használták, hogy nagyurak, országos méltóságok familiárisaként alispáni szolgálatot vállaltak azokban a megyékben, ahol maguk is kisebb-nagyobb birtokokkal rendelkeztek. Megfordultak a Sitkey család tagjai a Sopron, Vas és Zala vármegyei alispáni székben is.

Az, hogy el tudták látni a feladatukat, azt is feltételezi, hogy nevelésük során felkészítették őket a különböző közigazgatási és katonai feladatok ellátására. Az ismereteket minden bizonynyal a helyi plébániai iskolában szerezték meg. Elsajátíthatták a jog, szokásjog és a latin nyelv ismeretét. Sejtethető, hogy a család tagjainak a helyi plébánosok már korábban is alapvető ismereteket oktathattak. Mivel maguk választhatták ki a Sitkén működő papokat, bizonyára igyekeztek művelt plébánosokat állítani. Sitke 15. század elejei fejlődését is jellemzi, hogy 1409-ben mezővárosnak nevezik, ahol közjegyző is működött.

A magas rangra jutott tagja Sitkey Mihály iskolázottságáról nem maradt fenn adat, de pályafutása alapján jó képességekkel rendelkezhetett. Megállapítható, hogy ritkán adódó szerencse következtében beutazta Európa középső részét, sok-sok élmény és tapasztalat birtokába jutott. A családja szerencsétlenségére nem voltak fiú utódai és nem volt módja, hogy tapasztalatait megossza családjával. Így a felhalmozott hatalmas tudás, tapasztalat, kapcsolatrendszer rövid idő alatt elenyészett.

Féltestvére, Sitkey Gotthárd az első, aki egyetemre járt, 1410-ben beiratkozott a bécsi egyetemre. Nem tudni, hogy papnak szánta-e a családja vagy fivére nyomdokain kívánták elindítani. Sajnos nem sokra jutott a megszerzett műveltséggel, mert elkövetett egy hatalmas hibát, amit nem sikerült jóvátenni. 1416-ban Zsigmond király apósának, Cillei Hermann tizenkét lovát, bizonyos pénzét és javait rabló módra eltulajdonította, sokféle gyalázatos gonosztetteket vitt végbe, „ami nagyon ártott a királyi tekintélynek is”.

A következő évszázadokból több családtagról is maradt fenn olyan adat, ami egyetemi tanulmányokról szól. 1521-ben Sitkey Mihály a krakkói egyetemen tanult. Kezdetben királyi adószedő volt, majd egyházi pályára kerülve a türjei prépostságig jutott. 1625-ben Sitkey Gábor tanulni megy Grácba, komolyabb pályafutást nem vitt végbe, de tanult emberként igyekezett gyermeke-

Sitkey Mihály aláírása 1548.

it is taníttatni, ugyanis 1655-ben már fiai János és György a soproni jezsuitáknál tanultak.

A 16. században már szinte minden családtag írástudó. Nagy számban maradtak fenn saját kezűleg írott leveleik, aláírásaik. Közülük a szokásoknak megfelelően sokan vállaltak szolgálatot főúrnál. Sitkey Gotthárd művelt, főleg katonai pályán működő férfiú volt. A győri püspök familiárisa, majd a veszprémi püspök hadnagya volt. A krónikákba is bekerült, amikor az 1514-es parasztháborúban pápai és somlói várkapitányként leverte a dunántúli paraszthadakat. Humanizmusáról tanúskodik, hogy a parasztseregét nem erővel, hanem ravaszsággal, szinte vérontás nélkül győzte le. Sitkey Gergely vasi alispán, sárvári és visegrádi várnagy volt. Visegrádon személyesen őrizte a magyar királyi koronát Szapolyai János koronaőr, későbbi király megbízásából.

A fennmaradt aláírások és levelek kitűnően bizonyítják a Sitkeyek írástudását és műveltségét. Több példa is van arra, hogy a családtagok magyarul és latinul egyformán képesek voltak írásban kifejezni magukat. A fennmaradt írások az élet szinte minden területére kiterjednek, hivatalos okiratok, magán-jellegű okiratok és magánlevelek is vannak közöttük.

(Folytatás a 14. oldalon)

Érdekességek a Sitkey család történetéből 5.

Kultúra és műveltség a Sitkey családban

(Folytatás a 13. oldalról)

Nem csak az írástudásukat bizonyították a Sitkeyek, hanem az alapvető számtani műveletekben is otthon kellett lenniük, hiszen a birtokaik ügyvitelét ezt mindenképpen megkívánta.

A gazdasági jellegű pénzügyi jártasságot bizonyítja, hogy Sitkey Lőrinc már a 14. század elején részt vett különböző értékbecslő eljárásokban. A 16. században a család tagjai többször is voltak megyei adószedők. Mivel egész járások, megyék adóját szedték be és el is kellett vele számolniuk, ezért jártasnak kellett lenniük a pénzügyekben és a számolásban. A különböző családtagok várnagyként és szervitorként is tanúbizonyságot kellett, hogy tegyenek számtani tudásukról. Természetesen a saját birtokaik ügyeinek rendezésénél is jó hasznát vehették a matematikai tudásnak.

A felsorolt adatok alapján tehát bizonyossággal kijelenthető, hogy a Sitkey család tagjai évszázadokon át odafigyeltek arra, hogy a család mindenkor tagjai megfelelő neveltetésben részesüljenek és a kornak megfelelő, használható tudáshoz jussanak. Sajnos a történelem fitoraként az utolsó, még komoly birtokokkal rendelkező Sitkey családtag, Sitkey György elpazarolta az ősei által összegyűjtött tudást és vagyont, ezzel pedig az Esterházy, Nádasdi Darabos és más rokon családok kezébe kerültek a „Sitkey-javak”. A család tagjai pedig szegény sorsra jutva elköltöztek ősi birtokaik közeléből, és eltűntek a szemünk elől.

Ruzsa Károly

Sitke táncosai

Immáron harmadszor szervezték meg a sitkei Kultúrházban a 2009 októberében indult tánctanfolyamot. Kevesebb résztvevővel ugyan, de töretlen lelkesedéssel tanulták az egyre bonyolultabb lépéseket a tanfolyam táncosai. A legutolsó kurzust már kettő előzte meg, a legelsőn a tánc után érdeklődők a standard és latin táncok alaplépéseit sajátíthatták el. Ekkor összesen 11 táncot tanultak meg. A második tanfolyamon már néhány tánc alaplépéseit kiegészítették néhány olyan lépéssel, melyek már nagyobb odafigyelést igényelnek. Az utolsó, vagyis a harmadik tanfolyamon folytatták ismereteik bővítését. Tánctanárunk, Novák Tamás szerint a sitkei „tanulók” rendkívül lelkesek, ennek köszönhetően meglehetősen sok táncot tudott megtanítani a pároknak. A résztvevők örülnek annak, hogy Novák Tamás tanítja őket, hiszen ő egy elismert táncos és tánctanár, aki 29 éve táncol, s ebből 15 éve tanítja az érdeklődőket. A 29 év alatt nagy sikerekre tett szert, hiszen egyéni kategóriában C osztályos magyar bajnok, a Tíztánc ranglista 4. helyezetteje, csoport kategóriában a Világ és Európa Bajnokság ötszörös 4. helyezetteje, illetve Európa Kupa-győztes.

A próbákat általában hétvégén rendezték meg, és körülbelül másfél – két óráskak voltak. Egy átlagos próba úgy zajlott, hogy a tanult táncok ismétlésével indították, majd az ismétlés során egy bizonyos táncot ki is bővítettek valamilyen új lépéssel vagy figurával. Természetesen a kibővítendő tánc minden egyes próbán más volt.

A mai világban nagyon hasznos egy ilyen képzésen részt venni, hiszen előkelőbb helyeken illik ismerni az angol vagy bécsi keringő lépéseit. A sitkei tanfolyamon indu-

Tánctanfolyam résztvevői

lók szintén hasonló okokból indultak, valamint véleményük szerint a Sitkén, illetve más településen megrendezett bálokon is tudják kamatoztatni a nagy erőfeszítésekkel megszerzett tánc tudásukat. Természetesen ilyen kemény munkánál nem minden pár esetében nagy az egyetértés, s néha alábbhagy az összhang, de ez az állapot nem tart sokáig, mert a tánctanár segítségével sikerül közös nevezőre jutni. Vannak párok, akik nem csupán a kultúrházban, de otthon is gyakorolják a figurákat, hogy minél jobban rögzüljenek a lépések, s a próbán minden gördülékenyen menjen. Bizonnyára nagy szorgalmuk és kitartásuk miatt sikerült ennyi táncot elsajátítaniuk. Ezt bizonyítják tánctanárunk szavai is, kinek el-

mondása szerint, tanítványaiiban még mindig olyan intenzív szorgalom uralkodik, mint a tanulás kezdetén.

Egy tanfolyam tíz táncórából áll, s minden tízedik óra, egy koszorúcska is egyben. Ez annyit jelent, hogy a tanfolyam résztvevői meghívják néhány rokont, ismerőst, esetleg más településen megrendezett tanfolyam táncosait, s bemutatják nekik tudásukat. Az előadást követően pedig vendégül látják őket, s borozgatva, süteményt fogyasztva ünneplik meg a kurzus sikerét.

Példájukat látva, megfontolandó tehát részt venni egy ilyen tanfolyamon, és élni a lehetőséggel, hogy van Sitkén tánctanfolyam.

Vörös Zsófia

Címerrajz pályázat nyertesei

Szelestey Attila a Művelődési Házban tartott címerkiállításával egy időben címerkészítési pályázatot hirdetett sitkei általános iskolásoknak. A pályázat eredménye a következőképpen alakult:

Első helyezett Jeczó Virág lett, második helyezett Gróf Annamária, emléklapot kapott Péntek Alexandra és Vörös Virág.

Gratulálunk a leadott munkákhoz, sajnáljuk, hogy csak ez a négy kislány vette a fáradságot, hogy családjának címert álmodjon.

Gróf Lászlóné

Képünkön Péntek Alexandra, Jeczó Virág,
Vörös Virág és Gróf Annamária

Sitkei siker a Farsang-kupán

A sitkei tekecsapat

Csapatban és férfi egyéniben is sitkei sikerrel zárult a Farsang-kupa amatőr tekeverseny

Sárváron a Kék Golyó tekézőben 12. alkalommal rendezték meg az amatőr tekézők részére a Farsang-kupát. A háromnapos, 60 vegyes gurításos megmérettetésen 20 csapat 86 versenyzője indult. A sitkeiek kitettek magukért: nemcsak a csapatversenyt nyerték meg – végig izgalmas, szoros küzdelemben – de férfi egyéniben is ők osztottak a dobogó tetején. Végeredmény, csapat: 1. Sitke 928 fa, 2. Rábapaty 928 fa, 3. Zöld sasok 925 fa. Férfi egyéni: 1. Orbán Csongor (Sitke) 252 fa, Molnár Tibor (Sitke) 249 fa, 3. Szélesi István (Rábapaty) 247 fa.

A tekézőknek gratulálunk.

Kiss László

Borostyánkert Kupa

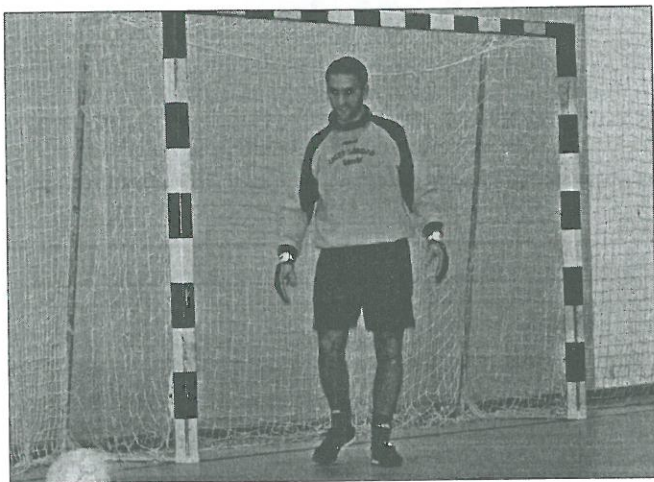
ZÖLD SASOK	11	11	0	0	51	-15	6910	22
BOROSTYÁNKERT	11	10	0	1	52	-14	6908	20
NAGYSIMONYI	11	7	0	4	41	-25	6671	14
ÖREGFIÚK	11	7	0	4	39	-27	6538	14
ARANYKEZEK	11	7	0	4	38	-28	6668	14
TÚZGOLYÓ	11	6	0	5	33	-33	6219	12
KENYERI	11	6	0	5	31	-35	6222	12
CSIRKEFOGÓK	11	4	0	7	27	-39	6206	8
KEMENESMAGASI	11	4	0	7	27	-39	5758	8
MERSEVÁT	11	2	0	9	22	-44	6142	4
SASFÉSZEK	11	1	0	10	19	-47	5864	2
BARÁTOK	11	1	0	10	16	-50	5607	2

SPORT ■ SPORT ■ SPORT

Végéhez közeledik a téli szünet

Január 15-én Egyesületünk Labdarúgó Szakosztálya megkezdte a felkészülést a 2009/2010-es szezon tavaszi fordulójára. Az első találkozás a ráhangolódás jegyében telt el. Celldömölkön, műfüves pályán egy átmozgató másfél órás edzés után Sitkén a Kastélyfogadóban költöztek el a csapat játékosai, vezetői és meghívott vendégeink egy kellemes vacsorát.

Ezután már az érdemi munka következik. A csapat munkaterve szerint heti egy edzéssel és egy edzőmérkőzéssel folytatja a felkészülést

Gólokban gazdag védelmet erősítheti a jó kapusteljesítmény

az időjárás függvényében. Sajnos a nagy havazások miatt ez a beosztás már február első heteiben felborult, de igyekszünk a továbbiakban pótolni a kimaradt programokat. Az edzéseket a celldömölki műfüves pályán tartjuk, az edzőmérkőzéseink időpontjai és helyszínei pedig még egyeztetés alatt állnak.

Ezzel párhuzamosan a Szakosztály vezetősége is megkezdte a rövid téli pihenő utáni mindennapos munkáját. A Szakosztály vezetősége még a december havi elnökségi ülésen elfogadta a 2010. évi munkatervet és költségvetést. A szoros költségvetéshez igazodva a téli átigazolási időszakban nem volt nagy játékosmozgás a csapat körül. Távozott egyesületünk Asbóth Gércére, illetve Borsodi Alsóságra. Az ő távozásukkal két gólerős játékos vesztettünk el (Asbóth az ősszel házi gólkirályunk volt 12 góllal). Visszajött hozzánk Vincze László és Kaisinger András Kemencsaljáról. Még egy sikeres igazolásunk volt a téli szünetben, Gaál Tibor játékosként visszatért Sitkére és nálunk szeretné befejezni sikereiben gazdag futballista karrierjét. Rajtuk kívül a tavaszi szezonban talán ismét számíthatunk Németh Roland játékára is, aki munkahelyi elfoglaltságok miatt hiányzott keretünkől az ősz folyamán. Ifjúsági csapatunkba is érkezett 4 új sportoló Gércéről, Káldról, illetve Csényéből. A fiatalok is nagy lelkesedéssel álltak neki a téli felkészülésnek lelkes vezetőedzőjük vezetésével. A

csapat erejét elnézve reális esélyük lesz a pontvadászat végén a bajnokság első 5 csapata között végezni. Emellett továbbra is célunk, hogy a legtehetségesebb fiatalok minél előbb a felnőtt csapat közelébe kerüljenek. További személyi változásokról egyelőre az elnökség nem határozott. A bajnoki küzdelmek rajtjáig az elnökség feladata lesz még a pályázati anyagok elkészítése már a következő szezonra, illetve a tavalyi évek pályázati elszámolása-it is meg kell kezdeni.

Az idei esztendőben fejlesztési terveink között szerepel a futballpálya körbekerítése. Bízunk abban, hogy a pályázati források sikeres lehívásával meg tudjuk teremteni terveinkhez az anyagi lehetőséget. Amennyiben így lesz, úgy az ősz folyamán szeretnénk nekilátni ennek a projektnek, aminek valószínűleg csak a 2011-es esztendőben fogunk a végére érni.

Remélem, az idei évben is meg tudunk majd felelni az általunk, támogatóink, szurkolóink által támasztott igényeknek és követelményeknek, így sok szép, kellemes percet szerzünk a jövőben is Sitke futballszerető közönségének.

Pék Csaba

Megyei II. osztályú labdarúgó bajnokság tavaszi sorsolása

Sitke mérkőzései:

Március	21.	16.00	Kenyeri – Sitke
	28.	16.00	Sitke – Szeleste
Április	4.	16.00	Sótony – Sitke
	11.	16.00	Sitke – Uraiújfalú
	18.	17.00	Gérce – Sitke
	25.	17.00	Egyházashetye – Sitke
Május	2.	17.00	Sitke – Csénye
	9.	17.00	Bő – Sitke
	16.	17.00	Sitke – Ölbő
	23.	17.00	Mersevát – Sitke
	30.	17.00	Sitke – Rábasömjén
Június	5.	17.00	Jákfa – Sitke
	3.	17.00	Sitke – Pecöl

Az ifjúsági csapat mérkőzései kettő órával a felnőtt mérkőzések előtt kezdődnek.

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Dr. Nagy Erika, Szép Orsolya

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rota